

Завтра у Чернівецькому художньому музеї відкривається незвичайної краси виставка - в одному з найбільших залів представлено близько 300 творів сонцесейної лози. Різноманітність форм, технічна віртуозність та несподівані для лозоплетіння образні вирішення - це творчий почерк автора Івана Назаровича Снігура. Експозиція є часткою майбутнього музею, створенням якого опікується влада міста, особисто пан Микола Федорук.

Тетяна ДУГАСВА, член Спілки художників України

ЗНАЙОМСТВО З ДАВНІМ ЗНАЙОМИМ

Іван Снігур є знаним буковинським майстром народного мистецтва, відомим знавцем етнографії, культури, історії, побуту та мистецтва краю. Він - пристрасний збирач буковинських старожитностей. Країни знайомі з його виробами з лози та сувенірами вже тридцять років.

1949 року І.Снігур розпочав свою роботу у системі Художнього фонду України. Виконував живописні та рекламні роботи, театральні декорації. У 60-х роках він яскраво виявив свою творчу вдачу у самобутній галузі народного мистецтва - дерев'яній декоративній композиції. Його технічно різьблені і точені твори позначені умінням втілити фольклорні образи у виразній декоративній формі. Роботи майстра користувались великим попитом і стали бажаним буковинським сувеніром. Він розробив понад 400 зразків для тиражного виробництва.

Змістом його творчого життя подальших років стало лозоплетіння. Близько 20 років І.Снігур представляє Буковину цим давнім народним промислом на виставках усіх рівнів. Він є учасником понад 100 виставок (від обласних до міжнародних). Провів 4 персональні виставки. У його руках звичайне побуто-

ве плетіння кошиків та посуду перетворилось на справжнє мистецтво. Асортимент його виробів з лози сягає 800 видів, які було прийнято до тиражного виробництва. Набуті знання технології заготівлі та обробки лози, віртуозне володіння традиційними техніками відкрили майстру шлях до вільної імпровізації. Він підвищує естетичну виразність творів оригінальними авторськими техніками, збагачує декор гладкої поверхні плетених виробів об'ємним плетінням. Ошатності роботам надає поліхромова орнаментация, яку він деінде вводить, використовуючи природну кольорову гаму лози. Творчо й послідовно майстер розширяє звичні рамки промислу.

Іван Снігур постійно прагне до загострення образної виразності пластики через відмову від стереотипів. Увага до формотворення у лозоплетінні позначає якісно новий етап творчості майстра. Так з'явилися декоративно-монументальні твори. Це, наприклад, об'ємно-просторові композиції, що утворені плетеною стрічкою або грою вертикальних ритмів гладкоплетених циліндрів різноманітної висоти та діаметрів. Такі твори набирають якості скульптурних

композицій, що добре організують простір в інтер'єрах або просто неба. Автор використовує прийоми взаємодії виразних різномасштабних форм та ефект несподіваного збільшення розмірів звичних у побуті предметів (серії «Писанки», «Метелики» тощо). Саме у цьому знаходимо парадоксальність його творчого мислення, саме це виявляє цікаву й оригінальну властивість особистості І.Снігура.

Яскравим проявом творчої непогамовності та прагнення самозирозу стало захоплення коренепластиком, а також створення декоративних живописних композицій у кольорі на папері та картоні, що склали експозицію однієї з персональних виставок «Мистецькі фантазії», присвяченої екології.

Самобутню індивідуальність Івана Снігура визначає його власна філософія буття, яка ґрунтується на тонкому відчутті природи та глибинному розумінні місії мистецтва. Він гаряче обстоює давні культурні традиції, докладає особистих зусиль для їх збереження: багато часу віддає писанкарству та реставрації давніх образів на склі.

Знаходить час він і для передачі своїх знань та досвіду: підготував десятки учнів - майстрів лозоплетіння, виступив консультантом 13 кінофільмів, проводить практичні семінари та заняття з учнями шкіл та училищ. Він залюбки приймає відвідувачів у музеї лози, який створив власноруч.

Постать Івана Снігура є помітною у культурному житті нашого міста, адже він - яскравий представник декоративно-ужиткового мистецтва Буковини. За уявою загалом, пан Снігур носить звання заслуженого майстра народної творчості України. Настав час закріпити це визнання на державному рівні. Сподіваємось на підтримку посадових осіб і на правління Спілки художників. Шануймо наші таланти й бережімо їх задля слави України.